

2015. november 1.

Nyírtelek

Mandabokor, Kálmánháza

Istentisztelet

„²¹Most pedig a törvény nélkül jelent meg Isten igazsága, amelyről bizonysgot is tesznek a törvény és a próféta. ²²Isten pedig ezt az igazságot most nyilvánvalóvá tette a Krisztusban való hit által minden hívőnek. Mert nincs különbség: ²³mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének. ²⁴Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által. ²⁵Mert az Isten őt rendelte engesztelő áldozatul azoknak, akik az ő vérében hisznek, hogy igazságát megmutassa. Isten ugyanis az előbb elkövetett bűnöket elnézte ²⁶türelme idején, hogy e mostani időben mutassa meg igazságát: mert ahogyan ő igaz, igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz. ²⁷Hogyan lehetséges akkor a dicsekvés? Lehetlenné vált. Milyen törvény által? A cselekedeteké által? Nem, hanem a hit „törvénye” által. ²⁸Hiszen azt tartjuk, hogy hit által igazul meg az ember, a törvény cselekvésétől függetlenül. ²⁹Vagy Isten kizárólag a zsidóké? Nem a pogányoké is? Bizony, a pogányoké is; ³⁰mert egy az Isten, aki megigazítja a körülmetéltet hitből, a körülmetéletlent pedig hit által. ³¹Érvénytelenné tesszük tehát a törvényt a hit által? Szó sincs róla! Sőt inkább érvényt szerzünk a törvénynek.” Róm 3,21-31

Drága Gyülekezet!

Reformáció hétvégéjén engedjék meg, hogy Luthertől idézzek néhány sort, mely a Római levél bevezetéséből van:

„Ez a levél az Újtestamentum valóban legfontosabb részlete és a legvilágosabb Evangélium, amely méltó és érdemes arra, hogy a keresztyén ember nem csak hogy szóról-szóra, kívülről tudja, de napra nap úgy törődjék vele, mint a lélek mindennapi kenyerével. Mert sosem lehet elégszer, avagy kellő figyelemmel olvasni és szemlélni azt, s minél többször vesszük elő, annál zamatosabb lesz és mind jobban fog ízleni.” (Előszók a Szentírás könyveihez). Luther ilyen kedvesen beszél arról a levélről, melyen keresztül Isten megszólította őt, megváltoztatta életét és szolgálatra hívta el. Luther hatalmas „felfedezése” az Igéből, hogy nem cselekedetek által, nem teljesítmény, nem érdem szerint, hanem sola gratia – egyedül kegyelemből. Mert minden kegyelem! Minden Tőle, Átala és Érte van! Erről beszél az Ige: amíg nem kegyelemből élsz, addig a törvény mércéje szerint leszel megítéltetve. S ne legyenek kétségeid, a törvény szerint pedig a halál fia vagy. Mindenki! Nincs különbség! Mindannyian a halál fiai vagyunk!

Amíg nem Krisztus gyermekei, addig a halál fiai. Amíg a törvény alatt éled az életedet, addig a törvény által ítéltetsz meg. De mivel képtelenek vagyunk a törvény által megigazulni, ezért szorulunk kegyelemre. Ezt ismerték fel a reformátorok. Isten előtt, Isten szemében nincs különbség! A törvény tekintetében elveszett emberek vagyunk mindannyian, a kegyelem tekintetében azonban – ha egy képpel élhetek: Isten garázsában a roncsautó és a szalonautó egyformán becses – Ő kész mindent, ami az életben „kár és szemét” (Fil 3,8) megbocsátani.

Erről a kettőről szeretnék nektek ezen a mai délelőttön beszélni:

- a törvény tekintetében nincs különbség, de a
- kegyelem, Isten szeretete tekintetében sincsen különbség.

Egyformán bűnösök, de egyformán becsesek! Ez a reformáció újbóli nagy felismerése!

Tudjátok, egyetlen hely van, ahol nincs különbség az emberek között (itt a földön a halálban!), isten színe előtt. Őelőtte nincs különbség. Itt a földön van ember és ember között. Horizontálisan van! Tanult vagy tanulatlan, erkölcsös vagy erkölcstelen, rokonszenves vagy ellenszenves, hívő vagy hitetlen. Itt van különbség, de Isten szemében (vertikálisan), Őelőtte nincs! Tudjá-

tok, hogy lehet ezt igazán megérteni? Ha itt a földön járok-kelek, látom ennek a földnek a domborzatát, hegyeket-völgyeket, mélységeket-magasságokat. De a földgolyót távolról szemlélve azt látjuk, hogy eltűnnek a domborzati különbségek. Egyformának tűnnek (google.maps). A magaslatban, isten dimenziójában, vertikálisan nincs különbség. Egyformán bűnösök vagyunk! Ezt kell(ene) nagyon komolyan venni! Ezen a földön van, Isten magaslatában nincs! azt kellene megértenünk, hogy Isten előtt nincsen érdemünk, hanem mindannyian elhajoltunk Tőle: